

Sygnatura akt I C 545/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 15 lipca 2022 roku

Sąd Rejonowy w Puławach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Elżbieta Wojciechowska

Protokolant: Starszy Sekretarz Sądowy Magdalena Fulara

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2022 roku w Puławach

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki M. G. kwotę 10 000 zł (dziesięć tysięcy złotych) wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 06 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki M. G. kwotę 2 517 zł (dwa tysiące pięćset siedemnaście złotych), tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Puławach kwotę 1 626,84 zł (jeden tysiąc sześćset dwadzieścia sześć złotych osiemdziesiąt cztery grosze), w tym kwotę 500 zł (pięćset złotych), tytułem nie uiszczonej opłaty od pozwu oraz kwoty 1126,84 zł (jeden tysiąc sto dwadzieścia sześć złotych osiemdziesiąt cztery grosze) tytułem wydatków tymczasowo poniesionych z sum budżetowych Skarbu Państwa.

Sędzia Sądu Rejonowego Elżbieta Wojciechowska

Sygn. akt I C 545/18

UZASADNIENIE

W dniu 6 grudnia 2018 roku powódka M. G. złożyła pozew do Sądu Rejonowego w Puławach przeciwko pozwanemu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zasądzenie kwoty 10.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty. Powódka żądała zasądzenia od pozwanego na jej rzecz zwrotu kosztów procesu oraz wniosła o zwolnienie jej z obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od pozwu.

W uzasadnieniu podano, że S. G. mąż powódki - był objęty umową ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków, której stroną była pozwana. Powódka została wskazana przez niego jako uposażona. W dniu 25 grudnia 2017 roku S. G. zmarł. Zdaniem powódki przyczyną śmierci była zawał serca. Umowa ubezpieczenia przewidywała obowiązek zapłaty przez pozwaną świadczenia w wysokości 10.000 zł w przypadku śmierci ubezpieczającego, gdy przyczyną śmierci był zawał serca. Powódka twierdziła, że zgłosiła szkodę, jednak pozwana odmówiła wypłaty świadczenia (pozew k. 3-4).

Postanowieniem z dnia 7 lutego 2019 roku Sąd Rejonowy w Puławach zwolnił powódkę od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od pozwu w całości (postanowienie k. 29).

Pozwany (...) S.A. w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na rzecz strony pozwanej od powódki zwrotu kosztów postępowania. Pozwana przyznała, że zawarła z zmarłym S. G. indywidualną umowę ubezpieczenia w oparciu o Ogólne Warunki Ubezpieczenia (...), ustalone uchwałą Zarządu (...) S.A. nr UZ/423/2016 r. z dnia 24 października 2016 roku, jednak zakwestionował roszczenie co do zasady zarzucając, że brak jest wystarczających podstaw do uznania, że zawał serca był przyczyną zgonu. Zdaniem pozwanego zgon pozwanego mógł być spowodowany przez inne ciężkie schorzenie ujawniające się w sposób nagły i w postaci nagłego zatrzymania krążenia jak np. ciężkie komorowe zaburzenie rytmu serca, zator tętnicy płucnej, pęknięcie tętniaka tętnicy mózgowej, czy zachłyśnięcie (odpowiedź na pozew k. 36 – 39).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

S. G. zawarł indywidualną umowę ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków z (...) Spółką Akcyjną w W. na okres od dnia 13 czerwca 2017 roku do dnia 12 czerwca 2018 roku na sumę ubezpieczenia wynoszącą w razie śmierci 10.000 zł. Jako uposażoną wskazał swoją żonę M. G.. Do umowy ubezpieczenia miały zastosowanie ogólne warunki ubezpieczenia (...), ustalone uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 24 października 2016 roku. Zakres ubezpieczenia obejmował następstwa nieszczęśliwych wypadków oraz m.in. następstwa zawału serca, zdefiniowany w § 4 pkt. 86 OWU jako martwica części mięśnia sercowego spowodowana nagłym zmniejszeniem dopływu krwi do tej części mięśnia sercowego. Natomiast zgodnie z § 43 ust. 2 OWU (...) odpowiedzialność (...) S.A. została wyłączona za następstwa chorób lub stanów chorobowych, nawet takich które występują nagle lub zostały ujawnione dopiero w wyniku nieszczęśliwego wypadku lub stanowiących przyczynę zajścia nieszczęśliwego wypadku, przy czym wyłącznie to nie dotyczyło obrażeń ciała powstałych wskutek ataku epilepsji albo omdlenia z przyczyny innej niż choroba przewlekła, zawał serca, krwotoku śródczaszkowego, choroby układu mięśniowo – szkieletowego, choroby tropikalnej, sepsy, ekspozycji zawodowej na materiał zakaźny lub nowotworu złośliwego, o ile umowa ubezpieczenia obejmuje następstwa tego wypadku ubezpieczeniowego (dowód: polisa k. 12, OWU (...) k. 44 - 56).

S. G. zmarł nagle w dniu 25 grudnia 2017 roku w swoim domu w Ł.. Zgon nastąpił przed przyjazdem pogotowia i został stwierdzony przez lekarza przybyłego z zespołem pogotowia jako zgon natychmiastowy. W karcie zgonu jako bezpośrednią przyczynę zgonu wpisano nagle zatrzymanie krążenia i oddychania, którego przyczyn może być wiele. Nie została przeprowadzona sekcja zwłok ani inne badania diagnostyczne dotyczące przyczyny zgonu (dowód: akt zgonu k. 11, karta medycznych czynności ratunkowych k. 17, karta zgonu k. 18 -19, opinia k. 91 -92, zeznania M. G. k. 77 i 165).

S. G. przed śmiercią był na rencie z uwagi na łuszczycę. Od 2011 roku u S. G. występowało nadciśnienie tętnicze. W dniu 6 grudnia 2012 roku S. G. zgłosił się na (...) w Szpitalu (...) w P. z uwagi na krwawienie z nosa. W trakcie badania stwierdzono, że doszło do napadowego migotania przedsionków o typowym przebiegu. Po podaniu leków antyarytmicznych i hypotensyjnych oraz obserwacji po około 8 godzinach został wypisany do domu. Nadciśnienie tętnicze oraz migotanie przedsionków dotyczyły chorób układu krążenia (dowód: opinia k. 91 -92, dokumentacja medyczna k. 20 – 24, 84- 86, opinia uzupełniająca k. 110 -111, opinia uzupełniająca k. 131, zeznania M. G. k. 77 i k. 165).

Przyczyną zgonu S. G. był ostry zawał mięśnia serca (domniemanie faktyczne, opinia k. 91 -92, dokumentacja medyczna k. 20 – 24, 84- 86, opinia uzupełniająca k. 110 -111, opinia uzupełniająca k. 131).

M. G. zgłosiła roszczenie o wypłatę świadczenia z uwagi na śmierć swojego męża do ubezpieczyciela (...) S.A. w W.. (...) S.A. po rozpatrzeniu zgłoszenia w dniu 3 stycznia 2018 roku odmówił przyznania świadczenia, wskazując, że przyczyną zgonu był stan chorobowy nie objęty ochroną ubezpieczeniową. M. G. zgłosiła reklamację od odmowy przyznania świadczenia, jednak nie doprowadziło to do zmiany stanowiska ubezpieczyciela. (...) S.A. ponownie w dniu 2 lutego 2018 roku odmówił wypłaty świadczenia (dowód: druk zgłoszenia szkody k. 73 – 74, pismo (...) z dnia 12.02.2018 r. k. 61, pismo (...) S.A. z dnia 3. 01.2018 r. k. 13, reklamacja k. 14 – 15, odpowiedź na reklamację k. 16).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o całokształt zgromadzonego materiału dowodowego, w tym w szczególności w oparciu o opinie pisemne lekarza biegłego sądowego w zakresie kardiologii i chorób wewnętrznych

J. M. oraz w oparciu o domniemanie faktyczne wynikające z innych ustalonych faktów. Wprawdzie pozwany kwestionował opinie biegłej przeprowadzone w sprawie, jednakże w ocenie Sądu zarzuty do opinii są niezasadne. Niewątpliwie dokumentacja medyczna na której bazowała biegła jest niewielka. Nie wykonywano szczegółowych badań dotyczących przyczyny zgonu z uwagi na jego nagłość. Nie zostały przeprowadzone również żadne badania pośmiertne. Nie były wykonywane również szczegółowe badania dotyczące określenia przyczyny migotania przedsionków, które zdiagnozowano u S. G. w 2012 roku. Mimo to biegła wyraźnie wskazała jakie okoliczności prowadzą do wniosku, że przyczyną zgonu był nagły zawał serca. Biegła zaopiniowała, że biorąc pod uwagę nagłość zgonu i rozpoznanie napadowego migotania przedsionków stwierdzone w 2012 roku należy sądzić, że najbardziej prawdopodobną, graniczącą z pewnością przyczyną zgonu był ostry niedokrwienny zawał mięśnia serca podając, że nagły zgon, nawet bez wcześniejszej łagodniejszej manifestacji choroby klinicznej choroby niedokrwiennej serca, może być pierwszym i jedynym objawem tej choroby. Biegła wskazała przy tym, że istotne wyższe ciśnienia tętniczego stanowią istotny czynnik ryzyka występowania zawału mięśnia serca, a zaburzenia rytmu serca w postaci napadowego migotania przedsionków mogły być manifestacją niedokrwienia mięśnia serca (opinia k. 91 – 92). W stosunku do powyższej opinii pozwany wniósł zarzuty wnosząc o wyjaśnienie przez biegłego jakie jest ryzyko zgonu pierwotnie arytmicznego, wynikającego z choroby rozpoznanej u S. G. – przewlekłego migotania przedsionków. Biegła szczegółowo wyjaśniła, że u S. G. nie rozpoznano przewlekłego migotania przedsionków, a jednorazowe napadowe migotanie przedsionków o typowym przebiegu, które samoistnie w typowym przebiegu nie skutkuje nagłą śmiercią. W zgromadzonej dokumentacji medycznej brak jest dowodu na to, by jak sugerował pełnomocnik powoda, u S. G. zdiagnozowano przewlekłe migotanie przedsionków oraz by migotanie przedsionków miało charakter nietypowy prowadzący do zgonu. W dokumentacji medycznej jak wskazała biegła brak jest dowodów na kolejne napadowe zaburzenia rytmu serca. Pozwany zaś nie wskazał jakie okoliczności jego zdaniem wskazują na możliwość postawienia takiego rozpoznania.

Biegła nie wykluczyła wprawdzie innej przyczyny naczyniowej w postaci nagłego epizodu mózgowego – udaru mózgu jako przyczyny nagłego zgonu, jednakże podtrzymała wcześniejszą opinię, że najbardziej prawdopodobną przyczyną zgonu, graniczącą z pewnością był ostry zawał mięśnia serca z zaburzeniem rytmu serca w postaci migotania komór, a nie przedsionków, prowadzący bezpośrednio do zgonu (opinia k. 110-111). Z uwagi na wyjaśnienie przez biegłą zarzutów pozwanej z pisma z dnia 3 lipca 2019 roku Sąd oparł się również na opinii uzupełniającej. Wprawdzie pozwana również w stosunku do tej opinii wniosła zastrzeżenia, jednakże zdaniem Sądu nie zasługują one na podzielenie. W pierwszej kolejności pozwana podniosła, że biegła nie dysponowała żadnymi dowodami, że doszło do realizacji ryzyka zawału mięśniowego, gdyż dowodem na to jest wzrost i/lub spadek wartości biomarkera sercowego np. troponiny. Ponadto podniosła, że zważywszy na obciążenie powoda migotaniem przedsionków istniało ryzyko nagłego zgonu w przebiegu zatoru tętnicy płucnej i takiego ryzyka biegła nie uwzględniła w opinii.

Odnosząc się do pierwszego z zarzutów, powtórnego również w zarzutach do kolejnej opinii uzupełniającej wskazać należy, że biegła już w poprzednich opiniach wskazywała, że badania diagnostyczne, nie zostały przeprowadzone z uwagi na nagłość zgonu. Nie można jednak zdaniem Sądu wymagać, by był to jedyny sposób dowodzenia przyczyny zgonu albowiem biegła nie wskazała, by brak takiego badania uniemożliwiał wydanie opinii. Wymogu udowodnienia zawału serca wyłącznie poprzez badania diagnostycznej nie zawierają również OWU pozwanego. Biegła nie wydała opinii jedynie hipotetycznej. Wskazała jakie czynniki wskazują na przyczynę zgonu ubezpieczonego, tj. jak już wcześniej wskazano: nagłość zgonu oraz wcześniejsze rozpoznanie nadciśnienia tętniczego i napadowego migotania przedsionków. Również zarzut dotyczący nie wskazania ryzyka zgonu z powodu zatoru tętnicy płucnej zdaniem Sądu nie zasługuje na podzielenie. Wskazać należy bowiem, że biegła w swoich opiniach podała, że przyczyn nagłego zatrzymania krążenia i oddychania może być wiele (k. 92). Nie wskazanie wszystkich możliwych przyczyn nie podważa fachowości opinii. Nadto biegła wskazała, że migotanie przedsionków nie jest przyczyną zatorowości płucnej, zatory w migotaniu przedsionków lokalizują się w krążeniu systemowym, a nie płucnym (k. 131).

Pozwana zakwestionowała również tą opinię wnosząc o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego. Sąd pominął ten wniosek jako zmierzający do przedłużenia postępowania. Pozwana w zasadzie powtórzyła wcześniejsze zarzuty, które biegła w sposób wyczerpujący wyjaśniła w kolejnych opiniach uzupełniających. Pozwana podnosiła, że biegła

nie podała argumentacji na uzasadnienie swojej hipotezy, że zgon nastąpił w wyniku zawału serca. Powyższy zarzut jak już wyżej wskazano jest bezpodstawny. Biegła wydała opinię w oparciu o dostępną dokumentację medyczną i uzasadniła swoje wnioski nie przemilczając, że brak szerszej dokumentacji medycznej i bardziej szczegółowych danych o stanie zdrowia i braku badań dodatkowych przed zgonem nie pozwala na bardziej udokumentowane rozpoznanie i pewne wnioskowanie, co do przyczyn zgonu. Pozwana również ponownie wskazała na zatorowość płucną jako możliwą przyczynę zgonu. Jednakże nie przytoczyła żadnych argumentów na poparcie swojego stanowiska wskazujących na konieczność zasięgnięcia opinii kolejnego biegłego. W szczególności nie wskazała na żadną dokumentację medyczną wskazującą na możliwość powstania zatoru płucnego. Nie wskazała również żadnej literatury fachowej wskazującą na niezgodność opinii z aktualnym stanem wiedzy medycznej czy też na treść prywatnej opinii sporządzonej na potrzeby postępowania likwidacyjnego ograniczając się jedynie do polemicznego stwierdzenia, że stanowisko biegłej nie jest zgodne z stanem faktycznym. Nie wykazała również braku logiki w treści opinii. Biorąc pod uwagę, że biegła wyczerpująco odpowiedziała na wszelkie zarzuty pozwanej, w oparciu o dostępny materiał dowodowy, co do którego pozwana nie wniosła o jego uzupełnienie, opinia jest jasna i uzasadniona, a opinie uzupełniające odpowiadają na wszystkie postawione pytania Sąd oparł się na powyższych dowodach i pominął wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego. Rozstrzygając w tym zakresie Sąd miał również na względzie, że pozwana wezwana do złożenia odpowiedzi na pozew zawierającej wszystkie wnioski dowodowe pod rygorem ich pominięcia (zarządzenie k. 29, wezwanie k. 32, odpowiedź na pozew k. 36) pierwotnie nie przyłączyła się do wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego. Nie wskazała żadnych tez, co do których biegły miałby się w swojej opinii wypowiedzieć. Sąd miał na uwadze, że pozwany przed złożeniem wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego wnosił o kolejne opinie uzupełniające, które to dowody zostały dopuszczone w całości zgodnie z wnioskiem pozwanego. Stanowisko biegłej co do przyczyn zgonu ubezpieczonego było jasne zdaniem Sądu już w pierwszej opinii, wobec czego pozwany, uznając, że opinia budzi jego wątpliwości, wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego powinien złożyć wcześniej, nie zaś żądać uzupełnienia opinii na okoliczności, co do których uprzednio nie wnosił o przeprowadzenie dowodu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

S. G. zawarł indywidualną umowę ubezpieczenia z (...) S.A. w W.. Powódka jest legitymowana do dochodzenia świadczenia z umowy ubezpieczenia zawartej przez swojego męża S. G., gdyż została przez niego wskazana zgodnie z art. 831 § 1 k.c. jako uprawniona do otrzymania sumy ubezpieczenia w razie śmierci osoby ubezpieczonej.

Zgodnie z art. 805 § 1 i § 2 pkt 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela przy ubezpieczeniu osobowym polega w szczególności na zapłacie umówionej sumy pieniężnej, renty lub innego świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku w życiu osoby ubezpieczonej.

Jak wynika z polisy integralną część umowy ubezpieczenia stanowią Ogólne Warunki Ubezpieczenia (...). OWU (...) w § 5 przewidują, że (...) S.A. ponosi odpowiedzialność z tytułu wypadków ubezpieczeniowych, które zaszły w okresie ubezpieczenia. Nie budziło w niniejszej sprawie, że do śmierci S. G. doszło w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej udzielanej przez pozwanego.

§ 8 wspomnianych ogólnych warunków umowy stanowi, że podstawowy zakres ubezpieczenia obejmuje: następstwa nieszczęśliwych wypadków, następstwa ataku epilepsji albo omdlenia z przyczyny innej niż choroba przewlekła, jeżeli w wyniku tego ataku albo tego omdlenia doszło do obrażeń ciała. Nadto, polisa przewidywała, że ryzykiem dodatkowym objętym polisą są następstwa zawału serca lub krwotoku śródczaszkowego.

Z powyższego wynika, że S. G. zawarł umowę ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków, z elementami umowy ubezpieczenia na życie. Ubezpieczenie obejmowało ryzyko śmierci jedynie w enumeratywnie wskazanych w polisie i OWU przypadkach, stąd dla ustalenia odpowiedzialności pozwanego, było ustalenie przyczyny zgonu S. G.. W ocenie Sądu powódka wykazała, że jej mąż zmarł na zawał serca. Wprawdzie zdarzenie to było na tyle nagłe, że nie zostały przeprowadzone szczegółowe badania, wskazujące na przyczynę śmierci, jednakże nie wyklucza to ustalenia

przyczyny śmierci w oparciu o inne okoliczności, w szczególności okoliczności śmierci i wcześniejszy stan zdrowia. Pozwany stał na stanowisku, że jedynie badania poziomu biomarkerów może stanowić podstawę stwierdzenia, że doszło do zawału serca zdefiniowanego w OWU. Zdaniem Sądu nie jest to konieczne, gdyż umowa nie precyzowała jaką dokumentację medyczną musi przedstawić osoba domagająca się wypłaty świadczenia. Ponadto, takie założenie jest sprzeczne z istotą umowy ubezpieczenia, która obejmuje zdarzenia przyszłe i niepewne. Konieczność wykazania przyczyny zgonu w oparciu o jedynie ściśle określone badania sprawiłoby, że ochrona ubezpieczeniowa byłaby iluzoryczna. Nie można bowiem wymagać, by ktoś posiadał komplet badań, jeżeli przed śmiercią nie zachodziła potrzeba ich przeprowadzenia, a ze względu na nagłość i nie przewidywalność zgonu, nie doszło do przeprowadzenia szczegółowej diagnostyki.

Sąd miał na uwadze, że biegła w swej opinii wskazała, że istnieje wiele przyczyn wystąpienia nagłego zatrzymania krążenia i oddychania, jednakże jednoznacznie wskazała, że przyczyną śmierci S. G., w prawdopodobieństwie granicznym z pewnością był zawał serca. W ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy, choć skromny stanowi podstawę do ustalenia, że przyczyną śmierci był zgon S. G.. Przed śmiercią występowały u niego objawy kardiologiczne, które jak wskazała biegła zwiększały ryzyko zawału serca. Biegła jako okoliczności wskazujące na to, że przyczyną śmierci był zawał serca wskazała nagłość zgonu oraz wcześniej zdiagnozowane nadciśnienie tętnicze oraz przedsiolkowe napadowe migotanie serca. Wszystkie te okoliczności znajdują potwierdzenie w dokumentacji medycznej S. G.. Zdaniem Sądu, gdy ustalenie przyczyny zgonu odbywa się już po śmierci ubezpieczonego, nie jest wymagane wskazanie przyczyny w sposób absolutnie pewny, wystarczy wykazanie wysokiego prawdopodobieństwa, gdyż ustalenie przyczyny zgonu z pewnością jak wynika z zasad doświadczenia życiowego z reguły nie jest możliwe. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 lipca 1967 roku w sprawie I PR 174/67 (L., także OSNCP 1968, Nr 2, poz. 26) trafnie wskazał, że w procesie nie zawsze da się przeprowadzić każdy dowód bez reszty. Jest to częstokroć utrudnione ze względu na uwarunkowanie - jak w danym wypadku - aktualnym stanem wiedzy medycznej, która nie zawsze jest w stanie dać stanowczą odpowiedź na każde pytanie. W takiej sytuacji sąd może, po rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy, uznać dowód za przeprowadzony, mając na uwadze wysoki stopień prawdopodobieństwa.

Art. 231 k.p.c. pozwala Sądowi uznać za ustalone fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, jeżeli wnioski taki można wyprowadzić z innych ustalonych faktów tj. na podstawie domniemania faktycznego. W niniejszej sprawie powódka wykazała przyczynę zgonu z prawdopodobieństwem granicznym z pewnością tj. z najwyższym możliwym stopniem prawdopodobieństwa. Z tego względu Sąd uznał, że pozwany ponosi odpowiedzialność za śmierć męża powódki albowiem z ustalonych faktów w postaci nagłości zgonu ubezpieczającego, wcześniejszego rozpoznania nadciśnienia tętniczego oraz epizodu migotania przedsionków należy domniemywać, że przyczyną zgonu był zawał serca. Przyjęcie powyższego domniemania jest wiarygodne w świetle przeprowadzonej w sprawie opinii lekarza specjalisty w zakresie kardiologii i chorób wewnętrznych tj. w świetle aktualnej wiedzy medycznej.

Zgodnie z § 13 OWU jeżeli w następstwie zawału serca nastąpi śmierć ubezpieczonego (...) S.A. wypłaca świadczenie z tego tytułu w wysokości sumy ubezpieczenia ustalonej w umowie ubezpieczenia. Z polisy wynika, że suma ubezpieczenia wynosiła 10.000 zł.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał roszczenie powódki za udowodnione i znajdujące podstawę prawną w zawartej przez jej męża umowie ubezpieczenia i wyżej przytoczonych przepisach i zasądził na jej rzecz od pozwanego kwotę 10.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 6 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty. Podstawą zasądzenia odsetek od dnia 6 grudnia 2018 roku jest okoliczność, że pozwany nie wypłacił odszkodowania, mimo zgłoszenia wniosku o spełnienie świadczenia w toku postępowania likwidacyjnego. Zgodnie z art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. § 2 stanowi zaś, że gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Pozwany pierwszą decyzję odmowną podjął już w dniu 3 stycznia 2018 roku. Powódka złożyła reklamację pismem z dnia 26 stycznia 2018 roku załączając dostępną jej dokumentację medyczną pozwanemu (k. 14-15, 17 – 24). Pozwany po ponownej analizie żądania odmówił przyznania świadczenia pismem z dnia 2 lutego 2018 roku. Mając na uwadze

okoliczność, że dysponował już wówczas kompletną dokumentacją medyczną stwierdzić należy, że nie później niż w dniu 2 lutego 2018 roku było możliwe spełnienie świadczenia. Z akt sprawy nie wynika jednoznacznie data zgłoszenia ubezpieczycielowi zgonu S. G., jednakże nastąpiło to przed 3 stycznia 2018 roku – albowiem w tej dacie pozwany wydał już swoją pierwszą decyzję. Wobec tego należy uznać, że najpóźniej w dniu 2 lutego 2018 roku powinien spełnić świadczenie. Oznacza to, że od dnia 3 lutego 2018 roku pozostaje w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia. Zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (§ 1). Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych (§ 2). Powódka wniosła o zasądzenie odsetek od dnia złożenia pozwu. Pozew został wniesiony do sądu w dniu 6 grudnia 2018 roku, w której to dacie pozwany już pozostawał w opóźnieniu. Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że na podstawie art. 817 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 481 § 1 i 2 k.c. żądanie o zasądzenie odsetek za zasadne w całości.

Generalną zasadą rozstrzygania o kosztach procesu jest art. 98 k.p.c., zgodnie z którą strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W niniejszej sprawie wobec uwzględnienia powództwa w całości, pozwanego (...) S.A. jako stronę przegrywającą obciążał obowiązek zwrotu na rzecz powódki poniesionych przez nią kosztów procesu obejmujących kwotę 2517 zł.

W toku postępowania Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Puławach poniósł tymczasowo wydatki w kwocie 1126,84 zł na pokrycie wynagrodzenia biegłej, w części, w której nie wystarczające okazały się zaliczki uiszczone przez strony. Sąd kosztami tymi oraz nie uiszczoną opłatą sądową od pozwu, od uiszczenia której powódka została zwolniona obciążył pozwanego na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. z 2019 r. poz. 785) w zw. z art. 98 § 1 k.p.c.

Sędzia Sądu Rejonowego

Elżbieta Wojciechowska

Sygn. akt I C 545/18

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego na adres wskazany we wniosku o jego doręczenie (na adres pełnomocnika substytucyjnego r.pr. D. Ś.).

P., dnia 4 sierpnia 2022 roku Sędzia Sądu Rejonowego Elżbieta Wojciechowska